PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

juni - juli 2025

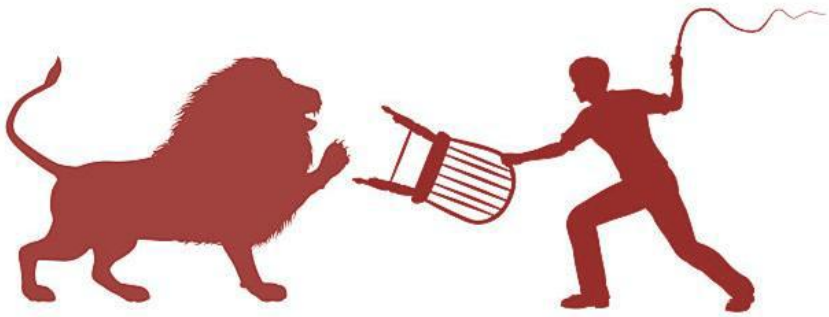

Dompteur van je eigen verlangens

Het is prachtig als een mens zijn verlangens kan uitleven,
soms is het moeilijk om maat te houden:
dan wil je dat al je verlangens nu meteen uitkomen.
Wanneer dat niet gebeurt, kunnen verlangens je verscheuren
in plaats van dat ze je vreugde opleveren,
net zoals een leeuw zijn prooi verscheurt.
De grootste kunst in het leven is misschien niet eens zozeer
je verlangens te volgen,
maar de dompteur van je verlangens te worden.
Laat je verlangen wel wild blijven,
de combinatie tussen een goede dompteur
en een gevaarlijke leeuw
is adembenemend!

Uit: Adem de dag, Mirjam van der Veer

Dankdienst communicanten 22 juni
De communie is achter de rug. Een mooie viering was het sluitstuk van maanden van voorbereiding. Nu willen de communicanten tijdens de dankdienst terugkijken op dit bijzondere gebeuren en dank je wel zeggen. Dit zullen we doen op zondag 22 juni, op sacramentsdag. Een mooie combinatie, want het sacrament van de communie staat dan nog eens heel centraal. Iedereen van harte uitgenodigd bij deze viering.

Terugblik op de communie door een van de ouders

Op Hemelvaartsdag vierden zes prachtige kinderen (Luisa, Rivv, Ilse, Leco, Ties en Evyn) een bijzondere mijlpaal: hun eerste heilige communie. Een dag vol licht, liefde en verbondenheid.
Na wekenlange voorbereidingen en gezellige maandagmiddagen met Nan, Annemarie en Marcel was het eindelijk zo ver. Een beetje gespannen waren ze wel, maar uiteindelijk straalden ze stuk voor stuk op deze feestelijke dag en zongen en dansten ze vrolijk met de liedjes mee.
Het thema van dit jaar 'Helpen vanuit je hart' stond centraal – en dat deden ze op hun eigen, unieke manier. O.a. door het opvoeren van een toneelstuk over de barmhartige Samaritaan lieten ze zien hoe een klein gebaar groot verschil kan maken. Wat een mooie herinnering en wat een krachtige boodschap om mee te nemen: echte hulp komt niet uit plicht, maar uit liefde. Niet alleen aan vrienden, maar aan alle mensen om ons heen. Gefeliciteerd aan deze zes kanjers – jullie hebben niet alleen een stap gezet in het geloof, maar ook in het leven.
Stefanie, moeder van Rivv

Gegevens pastor Lucy Geertman
In het vorige parochieblad hebt u kunnen lezen dat sinds 16 mei werkzaam is in onze parochie Lucy Geertman. Zij is te bereiken via:
- lucygeertman.andreas@gmail.com
- 06 - 28 51 58 01 (telefonisch en Whatsapp).
In het volgende parochieblad maken we uitgebreid kennis met haar.

Helpen met magische handen

Met handen die de lucht bewegen,
Toveren ze dromen in het zicht.
Ze reiken uit, vol hoop en liefde,
En waar het duister is brengen ze licht.

Die troost en steun met zich meebrengen,
Elke beweging een stille kracht,
Een gebaar zo zacht, zo klein,
Wordt pijn verzacht.

Met een hand die op je schouder rust,
Die helpt, zonder vragen.
Magisch in eenvoud,
Een hand die kan dragen.

Zo kunnen handen zoveel meer zijn,
Dan alleen maar iets van vlees en bloed.
Ze brengen liefde, ze brengen vrede,
En maken het leven een stukje goed.

Vader van Evyn

Boerderijviering

Op zondag **13 juli** is om 10.30 uur de jaarlijkse boerderijviering. Die eucharistieviering vindt dit jaar weer plaats op de binnenplaats van boerderij Gielkens aan Heerlerbaan 232. De beide Heerlerbaanse parochies St. Joseph en St. Andreas organiseren samen deze jaarlijkse viering, waar in deze zondag het verhaal van de barmhartige Samaritaan centraal staat. We hopen vele mensen te kunnen verwelkomen om samen het begin van de zomer te vieren.
We danken de familie Gielkens alvast hartelijk voor de gastvrijheid.

Op woensdag **2 juli** a.s. van 14.00 – 16.00 uur organiseert de Limburgse Armoede Beweging (LAB) samen met ATD Vierde Wereld Zuid-Limburg in de Andreasparochie een bijeenkomst.

Tijdens de inspirerende en verbindende bijeenkomst van het LAB, gaan we samen ontdekken hoe krachtig het verhaal van een ervaringsdeskundige kan zijn. Een echt verhaal dat raakt, verbindt en verandering op gang brengt.
We openen samen de deuren naar de wereld van ATD Vierde Wereld, een beweging die zich wereldwijd én lokaal inzet tegen armoede en sociale uitsluiting. Hun uitgangspunt is krachtig en helder: 'Niets over ons, zonder ons'.
Jozé Kersten, ervaringsdeskundige bij ATD, deelt openhartig haar verhaal over leven in langdurige armoede en uitsluiting. Ze laat zien wat het betekent om écht gehoord te worden en hoe dat ruimte geeft voor hoop, veerkracht en samenwerking.
Onder andere zijn uitgenodigd alle organisaties die zich bij de Limburgse Armoede Beweging van Burgerkracht de Pijler hebben aangesloten en al enkele jaren rond 17 oktober een of andere activiteit organiseren om het onrecht van armoede en uitsluiting voor het voetlicht te brengen en organisaties die zich mogelijk willen aansluiten.

Wat wordt er geboden?
- Een indrukwekkend ervaringsverhaal van ATD Vierde Wereld
- Kennismakingen met mensen uit verschillende organisaties
- Inspirerende inzichten en praktische voorbeelden van samenwerking
- Ruimte voor ontmoeting, verdieping én nieuwe verbindingen.

We moedigen de organisaties aan om iemand mee te nemen:
een vrijwilliger, ervaringsdeskundige of ervaringsdeler om juist ook

hen aan het woord te laten. Hen laten vertellen waarom zij zich verbonden voelen met het werk, wat het voor hen betekent, en waarom hún stem ertoe doet.
Samen willen we zo laten zien hoe krachtig het is als iedereen meedoet en mee kan praten!

Gift Monuta
Elk jaar kiest Monuta enkele goede doelen die een donatie krijgen. Dit jaar had een van de personeelsleden, Martijn Somberg, de Andreasparochie voorgedragen. En dat is gehonoreerd. Op zondag 11 mei kwamen twee mensen van Monuta naar de kerk met een cheque van maar liefst € 1.000,-. Karin van Doormaal, vicevoorzitter van het bestuur, nam de cheque dankbaar in ontvangst.

Interview met Yonder

Op 13 juni vertrekt Yonder definitief uit Nederland. De afgelopen vijf jaar is hij in onze parochie een bekend gezicht geworden. Hij deed volop mee bij heel veel activiteiten, werkzaamheden en klusjes die moesten worden gedaan. Elke zondag was hij in de viering. Hij deed dat op een zo bescheiden manier dat je niet in de gaten had hoezeer hij gaandeweg tot de parochiegemeenschap ging behoren. Daarom kwam de klap hard aan toen bekend werd dat zijn asielaanvraag bij de IND was afgewezen en hij moest vertrekken. Het is tegelijk mooi en hoopgevend én een hard gelag, een deprimerend besef dat iemand van buiten, een vluchteling, in zo korte tijd zo'n goede relatie met de mensen uit zijn omgeving opbouwt dat het iedereen in het hart raakt als hij dan weg moet. Het toont wat mensen, Yonder dus, maar ook onze parochianen die hem op zo hartelijke wijze in hun midden hebben opgenomen, met elkaar tot stand kunnen brengen. Maar het doet ook pijn: dat zo iemand dan – voor de tweede keer – wordt weggerukt uit zijn gemeenschap en moet vertrekken naar een land dat hij niet kent om daar opnieuw te proberen een bestaan op te bouwen. Daarom ten afscheid een interview met Yonder.

Yonder, veel mensen kennen je intussen als een harde werker, handig op vele gebieden, heel kundig en betrouwbaar. Hoe ben je dat geworden?

Ik ben op mijn zestiende gaan werken, toen ik vader werd. Ik ging werken in het bedrijf waar mijn vader werkte. Ik kom uit Venezuela, en dat land is rijk aan olie. Het bedrijf waar mijn vader werkte, boorde naar olie. Ik kon er ook gaan werken, als arbeider. Heel zwaar werk, voor een jongen van zestien. Na verloop van tijd kon ik een opleiding gaan volgen als duiker, en die heb ik in drie jaar afgemaakt. Toen ben ik als duiker gaan werken voor het oliebedrijf, en dat heb ik bijna 19 jaar gedaan. Wij werkten niet op zee maar in het meer van Maracaibo,

een meer van 14.000 vierkante kilometer. Duikers waren nodig voor het onderhoud en de reparatie van olieleidingen maar ook van elektriciteitskabels; er was een energiecentrale in het meer.

Heb je het werk graag gedaan?
Het was niet ongevaarlijk, ik heb zelf nooit een ongeluk meegemaakt maar er gebeurden natuurlijk wel ongelukken. Onder water weet je nooit wat je tegenkomt. Maar zodra je onder water was, was het alsof je in een andere wereld kwam, met vreemde planten en vissen. Het was moeilijk werk. Je moet ook sterk en gezond zijn voor het duikerswerk. Je moet voortdurend aan je lichamelijke conditie werken. Maar ik vond het een mooie baan.

Wil je iets vertellen over waarom je bent gevlucht uit Venezuela?
In Venezuela is het onder president Maduro heel onveilig. Er is veel afpersing, bedreiging en geweld. Ik heb dat ook meegemaakt. De politie werkt samen met de *collectivos*, de bendes die afpersen, en ook het leger en de regering van Maduro spelen onder een hoedje met criminelen. Ik stond helemaal alleen en kon geen kant uit.

Daarom ga je ook niet terug naar Venezuela maar naar Brazilië?
Nee, naar Venezuela kan ik niet terug, onmogelijk. Mijn vrouw en vier van mijn kinderen zijn ook weggegaan uit Venezuela. Mijn vrouw leeft nu bij haar zus in Sao Paolo, in Brazilië, en daar ga ik nu ook heen.

Hoe heb je je afwijzing van de asielaanvraag ervaren?
Ik was natuurlijk teleurgesteld, ik zou heel graag in Nederland zijn gebleven. Maar ik ben niet boos. Ik kon mijn verhaal niet voldoende bewijzen, ik had geen toegang tot de documenten in Venezuela die daarvoor nodig waren. En regels zijn regels, dat begrijp ik. Ik maak me wel zorgen over hoe het verder moet. Ik ben 49 jaar, en het is niet gemakkelijk om werk te vinden in Brazilië. Ik moet ook Portugees gaan leren.

Wat zijn je plannen?
Het liefst zou ik weer duiker worden. Maar ik neem elk werk aan dat ik vinden kan. Ik moet ook aan mijn kleinkinderen denken; daar moet ik voor sparen, als het kan, voor als ze naar school gaan.

Hoeveel kinderen en kleinkinderen heb je eigenlijk?
Ik heb vijf kinderen, drie leven in Amerika, de anderen in Columbia en Venezuela. En drie kleinkinderen. Intussen is mijn vrouw met het geld dat ik in Nederland heb verdiend, begonnen met een ambulant restaurantje, met Venezolaans eten, er leven veel Venezolanen in Brazilië. Zo hopen we voorlopig ons hoofd boven water te houden.

Terwijl je liever als duiker met je hoofd onder water zit…
Ja, maar we gaan proberen een nieuw leven op te bouwen. Ik ben optimistisch, ik ben een positief ingesteld mens.

Dat hebben we in de parochie gemerkt. Hoe ben je op je vlucht in Nederland terecht gekomen?
Ik ben eerst naar Spanje gegaan, dat was in april 2019. Ik heb daar toen geen asiel aangevraagd omdat ik hoopte dat bij de naderende verkiezingen in Venezuela een andere president aan de macht zou komen en ik terug kon naar mijn land. Dat gebeurde niet. In september 2020 ben ik toen in Nederland gekomen, in Ter Apel. En vandaar naar het azc in Heerlen.

Hoe vond je het leven in het azc?
Nou, het is niet de leukste plek om te wonen, met acht mensen in een huisje, of twee op één kamer. Ik was er ook erg alleen, ik was jarenlang de enige vluchteling uit Latijns-Amerika en kon met niemand Spaans praten. En ik spreek geen Engels. Maar je moet accepteren zoals het is en er het beste van maken. Ik was ook veel weg, bij mensen van de kerk, of op mijn werk. Je moet in een azc proberen veel weg te zijn. Maar de mensen van het COA waren altijd aardig en correct, ik heb nooit problemen met hen gehad.

Hoe ben je in de Andreas gekomen?
Voor de taalles. Omdat ik geen Engels spreek, moest ik Nederlands gaan leren, dat was voor mij snel duidelijk.

En wat vond je van de kerk, toen je er voor de eerste keer kwam?
Dat was in januari 2021. Nou, ik kon hem niet vinden. Er is geen toren zoals katholieke kerken die hebben. Mensen hebben me verteld waar de kerk stond. Maar voor de rest was het heel gewoon voor mij. In Venezuela ging ik vaak naar de kerk, op zondag, en eigenlijk was het daar zoals in de Andreas: door de week zijn er allerlei activiteiten, er is catechese voor de kinderen, in de vieringen doen parochianen de lezingen, dat zijn ook bij ons vaak vrouwen – in de viering wordt gevraagd of er iemand is die wil lezen, en ik heb dat ook vaker gedaan, we hebben misdienaars, en er zijn net zoals in Nederland orgels en volkszang.

Dus meer overeenkomsten dan verschillen! Wat vind je dan van het gebouw, is dat niet vreemd, zo zonder toren?
Nee hoor, ik vind het een mooi gebouw, van buiten en binnen. In Venezuela hebben we ook wel zulke gebouwen, maar dat zijn evangelische kerken, nooit katholieke.

En de mensen in de parochie?
Ik heb me vanaf het begin op mijn gemak gevoeld. Ik heb de parochie niet ervaren als een opvang voor mensen in nood. Het was alsof je gesteund werd door familie en vrienden. De mensen in de kerk vroegen altijd bezorgd hoe met me ging, of ik iets nodig had, iedereen had belangstelling voor mij en wilde me helpen. Ik kon in het begin geen Nederlands praten maar dat was nooit een hindernis, ik voelde me vanaf het begin thuis in de kerk. Het voelde als een grote familie.

Hoe hebben mensen je geholpen? Kun je voorbeelden geven?
Een heleboel! De kerk heeft me met geld geholpen toen mijn moeder moest worden geopereerd. Dankzij de operatie leeft ze gelukkig nog. Mijn jongste broer woont nog bij mijn moeder, om haar te helpen. Hij is meer dan twee meter lang, twee meter vier om precies te zijn! Hij werkt maar van wat hij verdient, kun je in Venezuela niet leven; de inflatie is enorm. Ik moest geld verdienen voor mijn moeder, en om mijn kinderen te onderhouden, en een heleboel mensen in de kerk hebben me aan werk geholpen, voor klusjes bij hen thuis of in de tuin. Dat was fijn. Soms heb ik ook wat voor de kerk kunnen werken. Met Brigitte ben ik naar de Ruilwinkel gegaan; daar heb ik met plezier vrijwilligerswerk gedaan. Daarna heb ik met hulp van de kerk een baan als afwasser in een restaurant gevonden in Valkenburg, en daar heb ik vanaf februari 2022 tot voor kort gewerkt. Het was een familiebedrijf, waar ik net als in de kerk heel goed ben opgenomen. Het was hard werken, tot diep in de avond. Maar ik heb me er heel erg thuis gevoeld. Ik hoorde er echt bij.

Maar je hebt niet alleen dankzij de kerk werk gevonden. Je bent er ook zelf op uit getrokken om werk te vinden.
Ja, ik heb op veel plekken gewerkt in Limburg, in Landgraaf, Heerlen, Montfort, Sittard, Hoensbroek. Meestal zwaar werk, in de bouw, of in de schoonmaak, of in de tuin. Ik heb ook in het azc gewerkt, allerlei klussen, muren schilderen en zo. Maar dat was vrijwilligerswerk. Ik heb niet alleen gewerkt om geld te verdienen maar ook om mijn Nederlands te oefenen en mensen te leren kennen.

Weet je nog iets over de kerk te vertellen?
Ja zeker. Ik ben veel op stap geweest met mensen van de kerk, allerlei uitstapjes, ver weg en dichtbij. Dat was heel leuk. Ik ben ook vaak uitgenodigd om te komen eten, of koffie te drinken. Met Kerstmis werd ik ook uitgenodigd om samen Kerstmis te vieren. Zo zat ik niet in mijn eentje in het azc. En behalve de taalles in de kerk heb ik ook Nederlandse les gehad bij mensen thuis. Toen ik een half jaar geleden

hoorde dat ik geen asiel kreeg, moest ik per direct weg uit het azc. Toen kreeg ik het benauwd, ik was dakloos. Ik heb toen een maand lang mogen wonen in het huis van iemand van de kerk. Dat heeft me even rust gegeven. En toen ik daar weg moest, was ik een keer op dinsdagochtend in de kerk. Het regende en de tuinmannen dronken binnen koffie, er werd gesproken over waar ik heen moest maar niemand wist een oplossing. Toen zei Dolf dat ik dan maar bij hem in huis moest komen wonen. En zo is het gekomen dat ik meer dan een half jaar in plaats van op straat bij Dolf heb gewoond. Ik voel me wel bezwaard – het is me nogal wat dat je een half jaar bij iemand in huis mag wonen –, maar ik ben Dolf heel dankbaar, en ik hoop dat hij geen spijt heeft van die dinsdagochtend.

Dan besluiten we daarmee het interview. Wij van de parochie wensen je het allerbeste in Brazilië en zullen je niet vergeten.
En ik jullie niet! Dank jullie wel allemaal!

Rob Pauls

Een uurtje tussen de boeken van de kloosterbibliotheek
De prachtige houten kloosterbibliotheek van Wittem is beroemd in de regio. Maar wat is er eigenlijk te zeggen over de naar schatting 40.000 boeken die er staan?
Deze middag krijgt u de gelegenheid om over de boeken-galerijen te lopen. U krijgt uitleg over de collectie en daarna kunt u zelf een tijdje rondneuzen en enkele boeken ter hand nemen. Alleen voor mensen die geen hoogtevrees hebben!

Datum: maandag **30 juni** 2025
van 14.00 tot 15.00 uur.
Aanmelden via telefoonnummer 043 450 17 41 of de website www.kloosterwittem.nl/Agenda.
Kosten: 3 euro.
Deelnemers verzamelen zich bij de receptie van het klooster, Wittemer Allee 34, 6286 AB Wittem.

Tentoonstelling Charles Eyck
Sinds 20 mei is er in Schunck een tentoonstelling die in het teken staat van Charles Eyck, een van Limburgs bekendste beeldend kunstenaars. Naast schilderijen en tekeningen maakte hij muurschilderingen, grafiek, beeldhouwwerken, tegeltableaus, glas-in-loodramen en textielontwerpen. Hij heeft vele kerken in binnen- en buitenland voorzien van schilderingen en glas-in-loodramen, onder andere in de Pancratiuskerk in Heerlen. Eén van de vitrines staat dan ook in de Pancratius-kerk (bij de biechtstoelen), onder de schildering van Charles Eyck.
De tentoonstelling is bij Schunck te zien t/m 14 september, van dinsdag t/m zondag tussen 12.00 en 17.00 uur.
De Pancratiuskerk is geopend op zaterdag van 14.00 tot 16.00 uur.

AGENDA
Iedere woensdag
13.30-16.00 uur: ATD Vierde wereld

Woensdag 25 juni
18.00 uur: Vuur & Soep avond
Dobbeltuin

19.30 uur: lezing Joep de Jong
Thema: vriendschappen
Andreasparochie

Vrijdag 27 juni
14.00 uur: afval rapen in de wijk
vertrek vanaf parochiehuis Andreas

Maandag 30 juni
14.00-15.00 uur: een uurtje tussen de boeken van de Kloosterbibliotheek
Klooster Wittem

Woensdag 2 juli
14.00-16.00 uur: kijkje in de keuken bij ATD Vierde Wereld
Andreasparochie

COLOFON

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 541 33 81
parochiesintandreas@home.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreasparochie

Gastvrouw aanwezig di., wo. en vr.
van 10.00 tot 12.00 uur

Pastoraal team
Diaconaal werker
Lucy Geertman: 06 28 51 58 01
lucygeertman.andreas@gmail.com

Voor uitvaarten
Eline Claassens: 06 25 36 41 85

Pastor Geert Bles:
043 855 20 20

Parochiebestuur
Vicevoorzitter
Karin van Doormaal:
045 541 35 68

Rekeningnummers
NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778
t.n.v. Parochie H. Andreas

Stichting Taiama-Andreas
www.taiama-andreas.org

Redactie
Karin van Doormaal
Rob Pauls
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 14 juli. Intenties en kopij voor 19 juli t/m 7 september graag uiterlijk **30 juni** aanleveren.

VIERINGEN

21 juni – 13 juli

Zaterdag 21 juni
18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 22 juni
10.30 uur: dankdienst communicanten

Zaterdag 28 juni
18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 29 juni
10.30 uur: woord- en communieviering
Koor: Cantorgroep
Gebed voor Joke de Munter

Vrijdag 4 juli
10.30 uur: eerstevrijdagviering

Zaterdag 5 juli
18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 6 juli
10.30 uur: eucharistieviering

Zaterdag 12 juli
18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 13 juli
10.30 uur: boerderijviering
Boerderij Gielkens, Heerlerbaan 232
Koor: Sound of Peace and Freedom
Gebed voor Miet Oosthoek

Gedoopt
1 juni 2025
Elijah Dortu